

sidst; da blev Finantsloven fremlagt i hele sin store Udførlighed, saaledes at hver enkelt Post deri var opført med den dertil hørende Sum. Denne Gang har Regjeringen fundet det hensigtsmæssigt at meddele Finantsloven i en noget kortere Form, saaledes at en heel Deel af de mindre Poster ere blevne sammendragne, og, for at oplyse, hvorledes Forandringen i Summens Størrelse er fremkommen, har Regjeringen tillige fremlagt trykte og skrevne Anmærkninger. Disse ere nu ikke optagne i Finantsloven, og det har ikke været Hensigten, at de skulde optages deri; dertil egnede de sig heller ikke ifølge deres Form, og Udvalget har heller ikke antaget det nødvendigt at optage dem i Finantsloven, idet man nemlig er gaaet ud fra den Grundsætning, at, naar Regjeringen i disse skrevne Anmærkninger havde erklæret Hensigten af de foretagne Forandringer, saa maa deri ligge en tilstrækkelig Garantie for, at de Summer, der bleve bevilgede, vilde blive anvendte paa den Maade, som af Regjeringen selv var foreslaaet. Nu opstod imidlertid det Spørgsmaal i Udvalget, om det, naar man vilde foretage Forandringer i det forelagte Lovudkast, der gik ud paa mindre Forandringer i større Summer, hvor det ikke var aldeles tydeligt, hvorpaa Forandringen gik ud, da ikke skulde være hensigtsmæssigt at optage nogle dertil stgørende Bemærkninger i Loven. Ved nærmere Overveielse fandt man imidlertid, at dette vilde have tilfølgende, at Finantsloven vilde faae en aldeles upassende Form; man vilde derved i Finantsloven komme til at finde Poster, der vare opførte med temmelig store Summer, og derefter ganske smaa Anmærkninger om enkelte ubetydelige Summer, hvormed der var foretaget Forandringer. Saaledes vilde der t. Ex. efter en Post paa Cultusministeriets Budget komme til at staae: „228 Rbd. 12 fere overgaaede paa andre Conti“; en saadan Anmærkning, der oplyser en Forandring i et fremlagt Lovudkast, som forsvinder i Liden, og kommer frem i det endelige Lovudkast, vil være aldeles meningsløs for Enhver, der læser det uden Kjendskab til de Forhandlinger, som derom have fundet Sted i Thinget; jeg tror derfor, at Enhver vil indrømme, at Finantsloven ikke vil kunne komme til at gaae ud i

en sømmelig Form, naar alle disse Bemærkninger skulle optages deri. Ikkedestomindre har Udvalget troet, til Sagens 2den Behandling at burde stille Afstemningerne saaledes, at saadanne Bemærkninger foreløbigt bleve optagne, idet man har antaget, at det ved mange sige mindre Poster vilde være meget vanskeligt for Thingets enkelte Medlemmer at holde Control med, hvad det egentlig var, de i det enkelte Tilfælde stemte om. Naar der saaledes staaer: „150 Rbd. til Byfogden i Rudkjøbing ere bortfaldne“, saa vilde det, naar man af den samlede Sum kun havde foreslaaet, at disse 150 Rbd. skulde gaae ud, ikke i det Dieblis, det kom til Afstemning, for Thingets Medlemmer, være klart, af hvad Grund de skulde gaae ud; derfor har Udvalget antaget, at det vilde være det Rigtigste ved saadanne Leiligheder at redigere Afstemningen i den Form, at det derved blev klart for Enhver, hvad der egentlig var tilstgødet ved den foreslaaede Formindskelse eller Forøgelse af Summen. Udvalget har stølet paa, at Thinget vilde findes villigt til, ved 3die Behandling at gjøre de Forandringer, som vare nødvendige, for at Loven kunde gaae fra Thinget væsentligt i samme Form, hvori den var forelagt af Regjeringen, og at Thingets Afstemninger ved 2den Behandling da maatte tjene som oplysende Bemærkninger til Finantsloven fra Thingets Side, paa samme Maade som de trykte og de skrevne Anmærkninger til Finantsloven tjene som oplysende Bemærkninger til Finantsloven fra Regjeringens Side. I Genhold hertil er det, at Udvalget har foreslaaet, at de under Nr. 57 opførte Sætninger skulde gaae ud; med Hensyn til Sætningen under B g, angaaende Straffeanstalterne, tillod jeg mig allerede ved Sagens 2den Behandling at gjøre opmærksom paa, at, idet det Forslag, som var stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David), blev antaget, var egentlig den Tilføining, som Udvalget havde foreslaaet, overflødig, idet det tilstrækkeligt fremgik af Talene, at disse Obligationer maatte blive at inddrage i Statskassen. De samme Grunde har Udvalget havt til det Forslag, som er fremsat under Nr. 58, med Undtagelse af den sidste Deel deraf, som gaaer ud paa, at, hvor